

Постанова Ради (ЄС) № 834/2007

від 28 червня 2007 року

стосовно органічного виробництва і маркування органічних продуктів, та скасування Постанови (ЄЕС) № 2092/91

РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Враховуючи умови Договору про заснування Європейської Співдружності, та, зокрема, Статті 37 даного Договору

Враховуючи пропозиції Комісії

Враховуючи думку Європейського парламенту¹,

Зважаючи на наступні положення:

(1) Органічне виробництво – це цілісна система господарювання та виробництва харчових продуктів, яка поєднує в собі найкращі практики з огляду на збереження довкілля, рівень біологічного розмаїття, збереження природних ресурсів, застосування високих стандартів належного утримання (добробуту) тварин та метод виробництва, який відповідає певним вимогам до продуктів, виготовлених з використанням речовин та процесів природного походження. Таким чином, метод органічного виробництва відіграє подвійну соціальну роль: з одного боку, забезпечує специфічний ринок, який відповідає потребам споживача у органічній продукції, а з іншого – забезпечує загальне благо, сприяючи захисту довкілля, належному утриманню тварин, а також розвитку сільської місцевості.

(2) Частка органічного сільськогосподарського сектору зростає в більшості країн-учасниць. Попит споживачів за останні роки значно зріс. Останні реформи загальної аграрної політики з наголосом на переорієнтацію ринку та постачання якісної продукції, що відповідає потребам споживача, стимулюватимуть подальший розвиток ринку органічної продукції. У даному контексті законодавство стосовно органічного виробництва відіграє все більш важливу роль у рамках аграрної політики та тісно пов'язане зі змінами на ринку сільськогосподарської продукції.

(3) Метою правової системи Співдружності, яка регулює сектор органічного виробництва, має бути забезпечення чесної конкуренції та належного функціонування внутрішнього ринку органічної продукції, а також підтримання та виправдання довіри споживачів до продуктів, маркованих як органічні. Більш того, ця система повинна бути спрямована на забезпечення умов, за яких даний сектор зможе просуватися вперед паралельно з розвитком виробництва та ринку.

(4) Очікується, що передача Комісією інформації до Ради ЄС та Європарламенту щодо Плану дій стосовно органічних харчових продуктів та сільськогосподарського виробництва буде сприяти покращенню та підкріпленню стандартів органічного виробництва Співдружності, а також вимог до імпорту та інспектування. У висновках від 18 жовтня 2004 р. Рада закликала Комісію переглянути правову систему Співдружності у цій сфері з метою спрощення та загальної скоординованості, і, зокрема, створити принципи гармонізації стандартів та, за можливості, зменшити рівень деталізації.

(5) Зважаючи на це, доречно більш чітко визначити цілі, принципи та правила органічного виробництва з метою сприяння прозорості, усталенню довіри споживачів та гармонізованому сприйняттю концепції органічного виробництва.

(6) З цією метою Постанова Ради (ЄЕС) № 2092/91 від 24 червня 1991 року стосовно органічного виробництва сільськогосподарських продуктів та вказівок на таке виробництво на

¹ Висловлено 22 травня 2007 р. (ще не опубліковано у Офіційному віснику).

сільськогосподарській продукції та харчових продуктах¹ анулюється і замінюється новою постановою.

(7) Необхідно розробити загальну структуру правил Співдружності стосовно органічного виробництва продукції рослинництва, тваринництва і аквакультури, включно з правилами збору дикоросів і водоростей, правилами щодо конверсії, правилами переробки харчових продуктів, у тому числі вина, а також кормів і органічних дріжджів. Комісія має давати дозвіл на використання певних продуктів та речовин, приймати рішення щодо методів, застосовуваних у органічному сільськогосподарському виробництві та при переробці органічної продукції.

(8) Необхідно сприяти подальшому розвитку органічного виробництва, зокрема, заохочуючи застосування новітніх методів та речовин, які є більш придатними для органічного виробництва.

(9) Генетично модифіковані організми (ГМО) та їх похідні несумісні з концепцією органічного виробництва та сприйняттям споживачами органічної продукції. З цієї причини забороняється використання генетично модифікованих організмів та їх похідних у органічному сільському виробництві або при переробці органічних продуктів.

(10) Поставлено мету забезпечити якомога нижчий рівень вмісту ГМО в органічних продуктах. Існуючі граничні рівні наявності ГМО для маркування продуктів відображають виключно максимально допустимі рівні їхньої випадкової і технічно неминучої присутності в продуктах.

(11) Органічне агровиробництво повинне базуватися в першу чергу на відновлюваних ресурсах у межах окремих сільськогосподарських формувань. Слід звести до мінімуму використання невідновлюваних ресурсів за допомогою вторинної переробки відходів та побічних продуктів рослинного і тваринного походження для повернення в ґрунт поживних речовин.

(12) Органічне рослинництво повинно сприяти збереженню та покращенню родючості ґрунту, а також запобігати його ерозії. Рослини мають отримувати поживні речовини переважно через екосистеми ґрунту, а не за допомогою розчинних добрив, що вносяться в ґрунт.

(13) Основою системи управління органічним рослинництвом є належне управління родючістю ґрунту, підбір видів та сортів, багаторічна сівозміна, вторинне використання матеріалів та відповідні технології обробітку ґрунту. Використання додаткових добрив, засобів покращення ґрунту та засобів захисту рослин можливе лише за умови, якщо вони сумісні з цілями та принципами органічного виробництва.

(14) Тваринництво є фундаментом організації сільськогосподарського виробництва у органічних виробничих підрозділах, оскільки воно забезпечує сільськогосподарські землі необхідними органічними та поживними речовинами і, відповідно, сприяє покращенню та розвитку сталого аграрного виробництва.

(15) З метою уникнення забруднення довкілля, зокрема, таких природних ресурсів, як ґрунт та вода, органічне тваринництво має сприяти становленню тісного зв'язку між таким виробництвом та землею за допомогою впровадження відповідної багаторічної сівозміни і годівлі тварин органічно вирощеними продуктами з власного або сусідніх органічних господарств.

(16) Органічне тваринництво є діяльністю, пов'язаною з землею; коли це можливо, тварини повинні мати доступ до відкритого повітря або районів вільного випасу.

(17) Органічне тваринництво має поважати високі стандарти добробуту тварин, відповідати поведінковим потребам відповідних різновидів і базуватися на профілактичних методах підтримання здоров'я поголів'я. Виходячи з цього, особливу увагу слід приділяти умовам утримання, практиці господарювання та щільності поголів'я. Більш того, при виборі порід слід

¹ Офіційний вісник Європейського Союзу (Official Journal of the European Union) OJ L 198, 22.7.1991, стор. 1. Постанова з поправками, внесеними Постановою Комісії (ЄС) № 394/2007 (OJ L 98, 13.4.2007, стор. 3).

брати до уваги здатність тварин адаптуватися до місцевих умов. Правила впровадження щодо тваринництва і виробництва водних культур повинні щонайменше забезпечувати відповідність положенням Європейської конвенції про захист тварин, які утримуються для сільськогосподарських цілей, та подальших рекомендацій Постійного Комітету (Т-АР).

(18) Система виробництва органічного поголів'я повинна бути націлена на повне виконання виробничих циклів для різних видів тварин органічними методами. Це сприятиме збільшенню генофонду органічних тварин, покращенню рівня самозабезпечення та розвитку даного сектору.

(19) До органічних продуктів слід застосовувати методи переробки, які гарантують збереження органічної цілісності та поживних якостей продукту на всіх етапах виробничого процесу.

(20) Харчові продукти, отримані в результаті переробки, можуть маркуватися як органічні лише за умови, що всі або майже всі інгредієнти сільськогосподарського походження є органічними. Проте, слід запровадити особливі положення щодо маркування для отриманих в результаті переробки харчових продуктів, до складу яких входять інгредієнти сільськогосподарського походження, які неможливо отримати методами органічного виробництва, такі як, наприклад, продукти мисливства та рибальства. Крім того, з метою інформування споживачів, забезпечення прозорості на ринку та заохочення використання органічних інгредієнтів необхідно обумовити можливість посилання на органічне виробництво у списку складників.

(21) Доцільно забезпечити гнучкість застосування правил виробництва, задля можливості адаптувати стандарти та вимоги органічного виробництва до місцевих кліматичних або географічних умов, специфічних практик господарювання та етапів розвитку. З цією метою необхідно дозволити застосування винятків з правил, але лише в межах, спеціально обумовлених у законодавстві Співдружності.

(22) Важливо підтримувати довіру споживачів до органічної продукції. Отже, винятки з вимог щодо органічного виробництва повинні суворо обмежуватися випадками, коли застосування винятків з правил є виправданим.

(23) З метою захисту споживачів та забезпечення чесної конкуренції, терміни, які використовуються для маркування органічної продукції, незалежно від мови, повинні бути захищені у межах Співдружності від використання у зв'язку з продукцією, не отриманою органічними методами. Захист слід також застосовувати до звичайних похідних або зменшувальних форм цих термінів, разом чи у сполученнях.

(24) З метою забезпечення прозорості для споживачів на ринках усіх країн Співдружності, логотип ЄС повинен бути обов'язковим для усієї органічної фасованої харчової продукції, виробленої у межах Співдружності. В інших випадках можливе використання логотипу ЄС на добровільній основі для нефасованої органічної продукції, виробленої у межах Співдружності, та для будь-якої органічної продукції, імпортованої з третіх країн.

(25) Проте, вважається доцільним обмежити використання логотипу ЄС продуктами, які складаються виключно або майже виключно з органічних інгредієнтів, щоб не вводити споживачів в оману стосовно органічного походження продукту в цілому. З цієї причини не дозволяється використання логотипу для маркування продуктів, вироблених у період конверсії, або отриманих у результаті переробки харчових продуктів, якщо менш ніж 95% складників сільськогосподарського походження у такому продукті є органічними.

(26) Логотип ЄС за жодних умов не повинен перешкоджати одночасному використанню національних та приватних логотипів.

(27) Більш того, з метою уникнення шахрайських дій та запобігання будь-якій можливості введення споживачів в оману щодо країни походження продуктів, при використанні логотипу ЄС споживачі повинні бути поінформовані про країну походження сільськогосподарської сировини, з якої складається продукт.

(28) Правила Співдружності мають сприяти становленню гармонізованої концепції органічного виробництва. Уповноважені органи влади, контролюючі інстанції та органи

контролю повинні утримуватися від будь-яких дій, які могли б спричинити перешкоди вільному руху відповідних продуктів, які були сертифіковані органом контролю або контролюючою інстанцією іншої країни-учасниці. Зокрема, вони не повинні вимагати проходження додаткового контролю або накладати додакові фінансові зобов'язання.

(29) З метою забезпечення відповідності законодавству Співдружності в інших сферах, країни-учасниці можуть застосовувати на своїй території більш суворі правила до органічної продукції рослинництва і тваринництва, якщо ці правила також стосуються продукції, виробленої не органічними методами, і за умови, що в інших відношеннях вони відповідають законодавству Співдружності.

(30) Використання ГМО у органічному виробництві заборонене. З метою забезпечення прозорості та послідовності, продукти не можуть маркуватися як органічні, якщо вони повинні маркуватися як продукти, які містять ГМО, складаються з ГМО або є похідними ГМО.

(31) Для забезпечення відповідності виробництва органічних продуктів вимогам правил Співдружності щодо органічного виробництва, діяльність, яка здійснюється операторами на всіх етапах процесу виробництва, підготовки та реалізації органічної продукції, повинна перевірятися в рамках системи контролю, яка створена і функціонує у відповідності до правил, викладених у Постанові (ЄС) № 882/2004 Європейського парламенту та Ради від 29 квітня 2004 року щодо здійснення офіційного контролю для забезпечення відповідності законам стосовно кормів та харчових продуктів, правил щодо здоров'я та належного утримання тварин¹.

(32) У деяких випадках застосування вимог щодо повідомлень і контролю до роздрібних операторів певних видів, наприклад, операторів, які продають продукти безпосередньо кінцевому споживачу або користувачу, може виявитися непропорційним. Таким чином, доцільно дозволити державам-учасницям звільнити таких операторів від виконання зазначених вимог. Проте, з метою запобігання шахрайству, необхідно виключити з числа звільнених від виконання таких вимог тих роздрібних операторів, які виробляють, підготовляють або зберігають продукти не безпосередньо для певної торгівельної точки, а також операторів, які імпортують органічні продукти або передали вищезгадану діяльність за договором третій стороні.

(33) Органічні продукти, які імпортуються до Європейської Співдружності, можуть продаватися і купуватися на ринку Співдружності як органічні, якщо вони були вироблені у відповідності до правил виробництва і за умови дотримання системи контролю, які відповідають правилам і системі, викладеним у законодавстві Співдружності, або є еквівалентними. Крім того, продукти, що імпортуються за еквівалентною системою, повинні мати сертифікат, виданий уповноваженим органом влади або затвердженою контролюючою інстанцією чи органом контролю відповідної третьої країни.

(34) Оцінюючи еквівалентність стосовно імпортованих продуктів, слід брати до уваги міжнародні стандарти, викладені у *Кодекс Аліментаріус*.

(35) Вважається доцільним вести перелік третіх країн, які визнані Комісією як такі, що мають стандарти виробництва і систему контролю, еквівалентні викладеним у законодавстві Співдружності. Для третіх країн, що не внесені до такого списку, Комісія повинна підготувати список контролюючих інстанцій та контролюючих органів, які визнані компетентними для забезпечення контролю і сертифікації у відповідних третіх країнах.

(36) Слід збирати відповідну статистичну інформацію з метою отримання достовірних даних, які потрібні для впровадження і подальшого практичного застосування даної Постанови, а також як механізм для виробників, операторів ринку і осіб, відповідальних за формування політики. У контексті Статистичної програми Співдружності слід визначити, яка саме статистична інформація є необхідною.

(37) Ця Постанова вступає в силу з дати, яка надає Комісії достатньо часу для затвердження заходів, необхідних для її впровадження.

¹ OJ L 165, 30.4.2004, стор. 1. Виправлено у OJ L 191, 28.5.2004, стор. 1.

(38) Заходи, необхідні для впровадження даної Постанови, повинні бути прийняті у відповідності до Рішення Ради 1999/468/ЕС від 28 липня 1999 р. з зазначенням порядку виконання повноважень, наданих Комісії¹.

(39) Враховуючи активний розвиток органічного сектору, деякі надзвичайно важливі питання, пов'язані з методами органічного виробництва, а також необхідність забезпечити безперешкодне функціонування внутрішнього ринку та системи контролю, в подальшому слід переглянути правила Співдружності щодо органічного господарювання, враховуючи досвід, отриманий у ході застосування цих правил.

(40) До прийняття детальних правил виробництва для певних порід тварин і водних рослин та мікродоростей, держави-учасниці можуть застосовувати національні стандарти, або, за відсутності таких, приватні стандарти, прийняті або визнані країнами-учасницями,

ПРИЙНЯЛА ЦЮ ПОСТАНОВУ:

РОЗДІЛ I

МЕТА, СФЕРА ДІЇ ТА ВИЗНАЧЕННЯ

Стаття 1

Мета і сфера дії

1. Ця Постанова забезпечує основу сталого розвитку органічного виробництва, гарантуючи ефективне функціонування внутрішнього ринку, чесну конкуренцію, впевненість споживача, а також захищаючи інтереси споживача.

Вона ставить спільні цілі та принципи для обґрунтування правил, викладених у цій Постанові, стосовно:

(а) усіх етапів виробництва, підготовки і реалізації органічних продуктів та їх контролю;

(б) використання знаків, які стосуються органічної продукції у маркуванні та рекламі.

2. Ця Постанова стосується зазначених далі продуктів сільськогосподарського виробництва, у тому числі аквакультури, якщо такі продукти реалізуються на ринку або призначаються для реалізації на ринку:

(а) живі або неперероблені сільськогосподарські продукти;

(б) перероблені сільськогосподарські продукти, призначені для споживання як харчові продукти;

(с) корми;

(д) вегетативний садивний матеріал і насіння для вирощування.

Продукти рибальства і полювання на диких тварин не будуть вважатися органічною продукцією.

Ця Постанова також стосується дріжджів, які використовуються як харчові продукти або корм.

3. Ця Постанова стосується будь-якого оператора, який займається на будь-якій стадії виробництвом, підготовкою або реалізацією продуктів, зазначених у пункті 2.

Проте, ця Постанова не стосується діяльності з постачання готової їжі. Країни-учасниці можуть застосовувати національні норми або, за їх відсутності, приватні стандарти щодо маркування і контролю продуктів, які походять із галузі постачання готової їжі, якщо такі правила узгоджуються з Законом Співдружності.

4. Ця Постанова стосується без виключення інших норм Співдружності або національних норм, що відповідають законам Співдружності щодо продукції, згаданій у цій Статті, на

¹ Офіційний вісник Європейського Союзу (Official Journal of the European Union) OJ L 184, 17.7.1999, стор. 23, Рішення з поправками, внесеними Рішенням 2006/512/ЕС (OJ L 200, 22.7.2006, стор. 11).

зразок норм, включаючи законодавство, що регулює виробництво, підготовку, реалізацію, маркування та перевірку харчових продуктів і кормів.

Стаття 2

Визначення

Для цілей цієї Постанови будуть діяти наступні визначення:

- (a) “органічне виробництво” – застосування методу виробництва, який відповідає правилам, викладеним у цій Постанові, на усіх стадіях виробництва, підготовки і реалізації;
- (b) “етапи виробництва, підготовки і реалізації” – будь-який етап від первинного виробництва органічного продукту включно до його зберігання, переробки, транспортування, продажу або постачання кінцевому споживачу включно, а також, у відповідних випадках, маркування, реклама, діяльність з імпорту, експорту і укладення договорів з субпідрядниками;
- (c) “органічний” – похідний від органічної продукції або пов’язаний з нею;
- (d) “оператор” – фізичні або юридичні особи, відповідальні за забезпечення виконання вимог цієї Постанови в процесі виробництва органічної продукції, яким вони керують;
- (e) “рослинництво” – виробництво сільськогосподарських культур, у тому числі збір дикоросів для комерційних цілей;
- (f) “тваринництво” – виробництво домашніх або одомашнених сухопутних тварин (у тому числі комах);
- (g) визначення терміну “аквакультура” – згідно з Постановою Ради (ЄС) № 1198/2006 від 27 липня 2006 р. стосовно Європейського фонду рибного господарства (European Fisheries Fund)¹;
- (h) “конверсія” – перехід від неорганічного до органічного господарювання за певний проміжок часу, в ході якого застосовувалися норми органічного виробництва;
- (i) “підготовка” – операції консервації та/або переробки органічних продуктів, у тому числі забій худоби і розробку туш, а також пакування, маркування та/або зміни в маркуванні, які вказують на метод органічного виробництва;
- (j) визначення термінів “харчові продукти”, “корми” і “реалізація на ринку” – згідно з Постановою (ЄС) № 178/2002 Європейського парламенту і Ради від 28 січня 2002 р., яка встановлює загальні принципи та вимоги продовольчого законодавства, створює Європейський орган з безпеки харчових продуктів і визначає процедури стосовно питань безпеки продовольчої продукції²;
- (k) “маркування” – будь-які терміни, слова, специфічні деталі, товарні знаки, фірмові назви, графічні зображення або символи на будь-якій упаковці, документі, повідомленні, етикетці, дошці, кільці чи хомуті, які супроводжують продукцію або посилаються на неї;
- (l) “фасовані харчові продукти” - будь-яка окрема позиція, визначена в Статті 1(3)(b) Директиви 2000/13/ЄС Європейського парламенту і Ради від 20 березня 2000 р. щодо зближення законів країн-учасниць стосовно маркування, представлення і рекламування харчових продуктів³;
- (m) “реклама”, “рекламування” - будь-яке представлення громадськості будь-яким способом крім етикетки, яке має на меті або може впливати і формувати відношення, переконання і поведінку для безпосереднього чи опосередкованого сприяння продажу органічних продуктів;
- (n) “уповноважений орган влади” – центральний орган країни-учасниці, який має компетенцію для організації офіційних перевірок у сфері органічного виробництва у відповідності до

¹ Офіційний вісник (OJ) L 223, 15.8.2006, стор. 1.

² OJ L 31, 1.2.2000., стор. 1. Постанова з поправками, востаннє внесеними Постановою Комісії (ЄС) № 575/2006 (OJ L 100, 8.4.2006., стор. 3).

³ OJ L 109, 6.5.2000, стор. 29. Директива з поправками, востаннє внесеними Директивою Комісії 2006/142/ЄС (OJ L 368, 23.12.2006, стор. 110).

положень, викладених у цій Постанові, або будь-який інший орган, якому були надані такі повноваження; також, в певних випадках, відповідний орган третьої країни;

(o) “контролююча інстанція” – державна адміністративна організація країни-учасниці, якій уповноважений орган влади повністю або частково передав свої повноваження щодо інспектування і сертифікації у сфері органічного виробництва згідно з положеннями даної Постанови; у відповідних випадках цей термін також означає відповідну інстанцію третьої країни або відповідну інстанцію, яка діє у третій країні;

(p) “орган контролю” - незалежна приватна третя сторона, яка здійснює інспекцію і сертифікацію у галузі органічного виробництва згідно з положеннями даної Постанови; сюди також відноситься відповідний орган третьої країни або відповідний орган, який діє у третій країні;

(q) “знак відповідності стандарту” – твердження про відповідність певним стандартам або іншим нормативним документам у формі знаку;

(r) визначення терміну “інгредієнти (складники)” згідно зі Статтею 6(4) Директиви 2000/13/ЄС;

(s) визначення терміну “засоби захисту рослин” згідно з Директивою Ради 91/414/ЄЕС від 15 липня 1991р. щодо продажу на ринку засобів захисту рослин¹;

(t) “генетично модифікований організм (ГМО)” – будь-який організм, визначення якого дане у Директиві 2001/18/ЄС Європейського парламенту і Ради від 12 березня 2001 р. стосовно зумисного випуску в навколишнє середовище генетично модифікованих організмів, яка відмінняє Директиву Ради 90/220/ЄЕС², і який не був отриманий з застосуванням методів генетичної модифікації, наведених у Додатку LB зазначеної Директиви;

(u) “похідний генетично модифікованих організмів” - будь-який продукт, повністю або частково вироблений з генетично модифікованих організмів, але який не містить таких організмів і не складається з них;

(v) “вироблений генетично модифікованими організмами” – будь-який продукт, отриманий шляхом використання генетично модифікованого організму як останнього живого організму в процесі виробництва, але який не містить генетично модифікованих організмів, не складається з таких організмів і не є їх похідним;

(w) визначення терміну “кормові добавки” – згідно з Постановою (ЄС) №1831/2003 Європейського парламенту і Ради від 22 вересня 2003 р. стосовно добавок до кормів для годівлі тварин³;

(x) термін “еквівалентні” при описі різних систем виміру означає, що вони здатні відповідати однаковим цілям і принципам завдяки застосуванню правил, які забезпечують однаковий рівень гарантії відповідності;

(y) “технологічна добавка” - будь-яка речовина, яка сама по собі не є харчовим продуктом, а свідомо використовується при переробці сировини, харчових продуктів або їх складників з метою досягнення певних технологічних цілей у ході обробки або переробки, і в результаті може проявити свою ненавмисну, але технічно неминучу присутність залишками технологічної речовини або її похідних у кінцевому продукті, за умови, що ці залишки не матимуть шкідливого впливу на здоров'я та не вплинуть негативно у технологічному плані на кінцевий продукт;

(z) визначення терміну “іонізуюча радіація” – згідно з Директивою Ради 96/29/Euratom від 13 травня 1996 р., у якій викладено основні стандарти безпеки для захисту здоров'я працівників і громадськості від небезпек, причиною яких є іонізуюча радіація⁴, з обмеженнями,

¹ OJ L 230, 19.8.1991, стор. 1. Директива з поправками, востаннє внесеними Директивою Комісії 2007/31/ЄС (OJ L 140, 1.6.2007, стор. 44).

² OJ L 106, 17.4.2001, стор. 1. Постанова з поправками, востаннє внесеними Постановою (ЄС) № 1830/2003 (OJ L 268, 18.10.2003, стор. 24).

³ OJ L 268, 18.10.2003, стор. 29. Постанова з поправками, внесеними Постановою Комісії (ЄС) № 378/2005 (OJ L 59, 5.3.2005, стор. 8).

⁴ OJ L 159, 29.6.1996, стор. 1.

визначеними у Статті 1(2) Директиви 1999/2/ЄС Європейського парламенту і Ради від 22 лютого 1999 стосовно зближення законів країн-учасниць щодо харчових продуктів і складників харчових продуктів, які піддаються обробці іонізуючою радіацією¹;

(аа) “діяльність з постачання готової їжі” - підготовка органічних продуктів у ресторанах, лікарнях, їдальнях та інших подібних закладах харчування у місці продажу або постачання кінцевому споживачу.

РОЗДІЛ II

ЦІЛІ ТА ПРИНЦИПИ ОРГАНІЧНОГО ВИРОБНИЦТВА

Стаття 3

Цілі

Загальними цілями органічного виробництва є:

- (а) створення життєздатної системи ведення сільського господарства, яка:
  - (i) поважає природні системи і цикли, підтримує і покращує санітарний стан ґрунту, води, рослин і тварин та баланс між ними;
  - (ii) підвищує рівень біологічного розмаїття;
  - (iii) відповідально використовує енергію і природні ресурси, такі як вода, ґрунт органічні речовини і повітря;
  - (iv) поважає високі стандарти добробуту тварин і, зокрема, задовольняє властиві певним видам поведінкові потреби;
- (b) виробництво продуктів високої якості;
- (c) виробництво широкого спектру харчових продуктів та інших сільськогосподарських продуктів для задоволення попиту споживачів на товари, вироблені з використанням процесів, які не шкодять навколишньому середовищу, здоров'ю людини, здоров'ю рослин, а також здоров'ю і добробуту тварин.

Стаття 4

Загальні принципи

Органічне виробництво має ґрунтуватися на таких принципах:

- (а) відповідне планування і організація біологічних процесів, які базуються на екосистемах з використанням їх внутрішніх природних ресурсів методами, які забезпечують:
  - (i) використання живих організмів і механічних методів виробництва;
  - (ii) виробництво продукції рослинництва і тваринництва з урахуванням місцевих умов, виробництво водних організмів на засадах раціонального використання рибних ресурсів;
  - (iii) виключення застосування ГМО, похідних ГМО або продуктів, вироблених генетично модифікованими організмами, за винятком ветеринарних медичних продуктів;
  - (iv) оцінку ризику і, коли це доцільно, використання запобіжних і профілактичних заходів;
- (b) обмеження застосування вхідних продуктів. За необхідності використання вхідних продуктів, або якщо відсутні відповідні практики і методи управління, посилання на які міститься у пункті (а), такі вхідні продукти мають обмежуватися наступним:
  - (v) вхідними продуктами з органічного виробництва;
  - (vi) природними речовинами, або речовинами, які отримані природним шляхом;
  - (vii) малорозчинними мінеральними добривами;

¹ OJ L 66, 13.3.1999, стор. 16. Директива з поправками, внесеними Постановою (ЄС) № 1882/2003 (OJ L 284, 31.10.2003, стор. 1).

- (c) суворе обмеження використання хімічно синтезованих речовин у виняткових випадках, а саме:
  - (viii) за відсутності відповідних агротехнічних прийомів; а також
  - (ix) якщо вхідні продукти, на які міститься посилання у пункті (b), відсутні на ринку; або
  - (x) якщо використання вхідних продуктів, на які міститься посилання у пункті (b), веде до неприйняттого впливу на довкілля;
- (d) адаптація, за необхідності та у рамках даної Постанови, правил органічного виробництва з урахуванням санітарного стану, регіональних кліматичних відмінностей і місцевих умов, етапів розвитку і специфічних сільськогосподарських практик.

Стаття 5

Специфічні принципи сільськогосподарського виробництва

Додатково до загальних принципів, викладених у Статті 4, органічне сільськогосподарське виробництво базується на таких специфічних принципах:

- (a) сприяння і підвищення рівня біологічної активності ґрунтів, їх природної родючості, стабільності та біологічного розмаїття, попередження і боротьба з ущільненням та ерозією ґрунтів, а також підживлення рослин головним чином через екосистему ґрунту;
- (b) зведення до мінімуму використання ресурсів, що не відновлюються, і продуктів несільськогосподарського походження;
- (c) утилізація відходів і побічних продуктів рослинного і тваринного походження в ході виробництва рослинної і тваринної продукції;
- (d) урахування місцевого або регіонального екологічного балансу при виборі продукції для виробництва;
- (e) підтримання здоров'я тварин шляхом стимулювання природного імунного захисту тварини, а також вибір відповідних кормів і методів господарювання;
- (f) підтримка здоров'я рослин профілактичними заходами, такими як вибір відповідних видів і різновидів, стійких до шкідників і хвороб, відповідна сівозмiana, механічні та фізичні методи і захист природних ворогів шкідників;
- (g) розведення худоби з урахуванням місцевих умов і у тісному зв'язку з землею;
- (h) додержання високого рівня добробуту тварин з урахуванням потреб, притаманних певним видам;
- (i) виробництво продуктів органічного тваринництва з тварин, які були на органічному утриманні від народження або вилуплювання і протягом усього життя;
- (j) вибір порід з урахуванням здатності тварин пристосовуватися до місцевих умов, їх життєздатності, опірності хворобам та властивих певним видам проблем зі здоров'ям;
- (k) годівля худоби органічними кормами, які складаються з сільськогосподарських інгредієнтів, отриманих у результаті органічного господарювання, та з природних речовин несільськогосподарського походження;
- (l) застосування практичних методів тваринництва, які посилюють імунну систему і покращують природний захист від хвороб, зокрема, відповідно, регулярний вигул, доступ до ділянок на свіжому повітрі та пасовищ;
- (m) виключення штучно виведених поліплоїдних тварин;
- (n) підтримання біологічного розмаїття природних водних екосистем, забезпечення належного стану навколишніх водних і суходільних екосистем при виробництві аквакультури;
- (o) годівля водних організмів кормами від екологічно безпечного використання рибних ресурсів, як визначено у Статті 3 Постанови Ради (ЄС) № 2371/2002 від 20 грудня 2002 р. щодо збереження і екологічно безпечного використання рибних ресурсів згідно зі

Спільною рибоохоронною політикою¹ або органічними кормами, які складаються з сільськогосподарських матеріалів органічного виробництва та з природних речовин несільськогосподарського походження.

Стаття 6

Специфічні принципи переробки органічних харчових продуктів

На додаток до загальних принципів, викладених у Статті 4, переробка органічних харчових продуктів повинна базуватися на наступних специфічних принципах:

- (a) виробництво органічних харчових продуктів з органічних сільськогосподарських складників, за винятком випадку відсутності на ринку певного інгредієнту в органічній формі;
- (b) обмеження використання харчових добавок, неорганічних складників, які виконують головним чином технологічні та сенсорні функції, а також мікроелементів і технологічних добавок, що забезпечує мінімальне їх використання, і лише у випадку істотної технологічної необхідності або для певних дієтичних цілей;
- (c) виключення речовин і технологічних прийомів, які могли б вводити в оману щодо справжньої природи продукту;
- (d) дбайлива переробка харчових продуктів, переважно біологічними, механічними і фізичними методами.

Стаття 7

Специфічні принципи, застосовувані до переробки кормів органічного походження

На додаток до загальних принципів, викладених у Статті 4, переробка органічних кормів повинна базуватися на таких специфічних принципах:

- (a) виробництво органічних кормів з органічних кормових матеріалів, за винятком випадку відсутності на ринку певного кормового матеріалу в органічній формі;
- (b) зведення до мінімуму використання кормових добавок і технологічних добавок, використання їх лише у випадку істотної технологічної чи зоотехнічної необхідності, або для певних дієтичних цілей;
- (c) виключення речовин і технологічних прийомів, які могли б вводити в оману щодо справжньої природи продукту;
- (d) дбайлива переробка кормів, переважно біологічними, механічними і фізичними методами.

РОЗДІЛ III

ПРАВИЛА ВИРОБНИЦТВА

ГЛАВА 1

Загальні правила виробництва

Стаття 8

Загальні вимоги

Оператори повинні виконувати правила виробництва, викладені у цьому Розділі, та правила впровадження, викладені у Статті 38(а).

Стаття 9

Заборона використання ГМО

1. ГМО, похідні ГМО і продукти, вироблені ГМО, не повинні використовуватися як харчові продукти, корми, технологічні добавки, продукти захисту рослин, добрива, речовини для

¹ OJ L 358, 31.12.2002, стор. 59.

покращення ґрунту, насіння, вегетативний садивний матеріал, мікроорганізми і тварини в органічному виробництві.

2. З метою дотримання викладеної у пункті 1 заборони використовувати ГМО або похідні ГМО як харчові продукти або корми, оператори можуть покладатися на етикетки, які супроводжують продукт, або будь-який інший супроводжуючий документ, доданий або наданий згідно з Директивою 2001/18/ЄС, Постановою (ЄС) 1829/2003 Європейського парламенту і Ради від 22 вересня 2003 р. щодо генетично модифікованих харчових продуктів і кормів¹, або Постановою (ЄС) 1830/2003 стосовно можливості контролю і маркування генетично модифікованих організмів і можливості контролю за харчовими продуктами і кормами, виробленими з генетично модифікованих організмів.

Оператори можуть вважати, що у харчових продуктах або кормах, які вони придбали, не використовувалися ГМО або похідні ГМО, якщо це не вказано на етикетці або у супроводжуючому документі згідно з зазначеними Постановами, якщо оператори не отримали іншої інформації, що вказує на невідповідність маркування певних продуктів цим Постановам.

3. З метою дотримання заборони згідно з пунктом 1 щодо продуктів, які не є харчовими продуктами або кормами, або щодо продуктів, вироблених генетично модифікованими організмами, оператори, які використовують такі неорганічні продукти, придбані у третій сторін, мають вимагати від постачальника підтвердження, що продукти, які постачаються, не були вироблені з генетично модифікованих організмів або генетично модифікованими організмами.
4. Комісія прийме рішення щодо заходів для впровадження заборони на використання ГМО, похідних ГМО і продуктів, вироблених ГМО згідно з процедурою, згаданою у Статті 37(2).

Стаття 10

Заборона використання іонізуючої радіації

Використання іонізуючої радіації для обробки органічних харчових продуктів, кормів або сировини, яка використовується у органічних харчових продуктах чи кормах, заборонене.

ГЛАВА 2

Сільськогосподарське виробництво

Стаття 11

Загальні правила сільськогосподарського виробництва

Усі сільськогосподарські угіддя повинні оброблятися у відповідності до вимог, прийнятих для органічного виробництва.

Проте, згідно з особливими умовами, які мають бути викладені у відповідності з процедурою, посилаючись на яку міститься у Статті 37(2), угіддя може бути розбите на чітко відокремлені одиниці або потужності для виробництва аквакультури, якщо не на всіх ділянках провадиться органічне виробництво. Щодо тварин, необхідно розводити різні види. Щодо аквакультури, можна розводити один вид, за умови належного розділення між виробничими ділянками. Щодо рослин, слід вирощувати різні види, які легко розрізнити.

Якщо, згідно з другим підпунктом, не всі підрозділи сільськогосподарських угідь використовуються для органічного виробництва, оператор повинен відділяти землю, тварин і продукти, які використовуються для органічних підрозділів або вироблені ними, від землі, тварин і продуктів, які використовуються для підрозділів з традиційною (не органічною) системою господарювання або вироблені підрозділами з традиційною системою господарювання, та вести відповідні записи для підтвердження такого поділу.

¹ OJ L 268, 18.10.2003, стор. 1. Постанова з поправками, внесеними Постановою Комісії (ЄС) № 1981/2006 (OJ L 368, 23.12.2006, стор. 99).

Стаття 12

Правила виробництва для рослинництва

1. На додаток до загальних правил сільськогосподарського виробництва, викладених у Статті 11, до органічного рослинництва застосовуються такі правила:
  - (a) в органічному рослинництві слід використовувати методи обробітку землі та культивуації, які зберігають або покращують стабільність і біологічне різноманіття ґрунту, попереджають ущільнення і ерозію ґрунтів;
  - (b) родючість і біологічну активність ґрунту слід підтримувати і покращувати шляхом багаторічної сівозміни з застосуванням бобових та інших зелених добрив, а також шляхом застосування добрив тваринного походження і органічних матеріалів (бажано попередньо компостованих) від органічного виробництва;
  - (c) дозволяється застосовувати біодинамічні препарати;
  - (d) додатково можуть застосовуватися добрива і покращувачі ґрунту лише якщо вони дозволені для використання у органічному виробництві згідно зі Статтею 16;
  - (e) застосування мінеральних азотних добрив не допускається;
  - (f) усі використані методи рослинництва повинні попереджати або зводити до мінімуму будь-яке забруднення навколишнього середовища;
  - (g) для запобігання збиткам від шкідників, хвороб і бур'янів слід покладатися головним чином на захист за допомогою відповідних природних ворогів, на відповідний вибір видів і різновидів, сівозміну, методи культивуації та теплові методи;
  - (h) у випадку встановлення загрози для врожаю застосовувати засоби захисту рослин можна лише якщо вони дозволені до використання в органічному виробництві згідно зі Статтею 16;
  - (i) для виробництва інших продуктів крім насіння та вегетативного садивного матеріалу слід використовувати лише насіння та вегетативний садивний матеріал, отримані методами органічного виробництва. Тобто, материнську рослину для насіння та батьківську рослину вегетативного садивного матеріалу було вирощено у відповідності до правил, викладених у даній Постанові, принаймні протягом одного покоління, або, у випадку багаторічних культур, протягом двох вегетаційних періодів;
  - (j) продукти для очистки і дезинфекції у рослинництві дозволяється використовувати лише якщо вони допущені до використання у органічному виробництві згідно зі Статтею 16;
2. Збирання продуктів дикої природи, які ростуть природнім шляхом у зонах їх природного розповсюдження, лісах і на сільськогосподарських територіях, вважається методом органічного виробництва, за умови, що:
  - (a) ці території протягом як мінімум трьох років не оброблялися будь-якими продуктами крім дозволених для застосування у органічному виробництві згідно зі Статтею 16;
  - (b) збирання не впливає на стабільність природного середовища або на збереження видів у зоні збирання.
3. Заходи, необхідні для впровадження правил виробництва, які містяться у даній Статті, будуть прийняті у відповідності до процедури, посилання на яку міститься у Статті 37(2).

Стаття 13

Правила виробництва для морських водоростей

1. Збирання некультивованих водоростей і їх частин, які ростуть природнім чином у морях, вважається органічним методом, за умови, що:
  - (a) зони розповсюдження є екологічно чистими, як визначено Директивою 2000/60/ЄС Європейського парламенту і Ради від 23 грудня 2000р., яка заклала основу дій Співдружності щодо політики водокористування¹, а до вступу її в дію – відповідають вимогам, зазначеним у Директиві 2006/113/ЄС Європейського парламенту і Ради від 12 грудня 2006 р. щодо належної якості акваторії з багатими запасами молюсків і ракоподібних², і є придатними з точки зору здоров'я. До появи більш детальних правил, які мають бути викладені в імплементаційному законодавстві, збирання некультивованих їстівних морських водоростей не повинен проводитися в областях, які не відповідають критеріям для зон Класу А або Класу Б, як визначено у Додатку II Постанови (ЄС) № 854/2004 Європейського парламенту і Ради від 29 квітня 2004 р., де викладено конкретні правила організації офіційного контролю щодо продуктів тваринного походження, призначених для споживання людьми³;
  - (b) збирання не впливає на довгострокову стабільність природного середовища або на збереження видів у зоні збирання.
2. Вирощування морських водоростей буде здійснюватися у прибережних районах з показниками навколишнього середовища і здоров'я як мінімум еквівалентними вказаним у пункті 1, лише у такому випадку воно може вважатися органічним. Додатково до цього:
  - (a) на усіх стадіях, від збору молодих водоростей до збору врожаю, повинні застосовуватися раціональні з точки зору екології методи;
  - (b) з метою забезпечення широкого генофонду слід регулярно збирати молоді дикорослі водорості для доповнення культивованої культури;
  - (c) не допускається використання добрив; винятки з цього правила можливі, якщо продукція вирощується у закритих виробничих об'єктах, і лише якщо такі добрива дозволені для використання у органічному виробництві згідно зі Статтею 16.
3. Заходи, необхідні для впровадження правил виробництва, викладених у даній Статті, будуть прийняті згідно з процедурою, посилання на яку міститься у Статті 37(2).

Стаття 14

Правила виробництва для тваринництва

1. Додатково до загальних правил виробництва сільськогосподарської продукції, викладених у Статті 11, до тваринництва застосовуються наступні правила:
  - (a) стосовно походження тварин:
    - (i) поголів'я худоби для органічного виробництва має бути народжене і виховане у виробничих підрозділах, які працюють на органічних засадах;
    - (ii) для розведення дозволяється ввести до складу тваринницького виробничого підрозділу тварин, яких не утримували в умовах органічного виробництва, з урахуванням певних умов. Такі тварини і продукти тваринництва від таких тварин можуть вважатися органічними після періоду конверсії, як зазначено у Статті 17(1)(c);

¹ OJ L 327, 22.12.2000, стор. 1. Директива з поправками, внесеними Рішенням № 2455/2001/ЄС (OJ L 331, 15.12.2001, стор. 1).

² OJ L 376, 27.12.2006, стор. 14.

³ OJ L 139, 30.4.2004, стор. 206. Виправлена версія у OJ L 226, 25.6.2004, стор. 83.

- (iii) тварини, які були у виробничому підрозділі на початку періоду конверсії та продукти тваринництва від таких тварин можуть вважатися органічними після проходження періоду конверсії, як зазначено у Статті 17(1)(с);
- (b) стосовно практичних методів господарювання і умов утримання:
- (i) персонал, який безпосередньо працює з тваринами, повинен володіти необхідними базовими знаннями і навичками щодо здоров'я та належного утримання тварин;
  - (ii) практичні методи господарювання, у тому числі щільність поголів'я (кількість голів на одиницю площі) та умови утримання мають відповідати еволюційним, фізіологічним і поведінковим потребам тварин;
  - (iii) поголів'я повинне мати постійний доступ до зон на відкритому повітрі, бажано пасовищ, коли цього дозволяють погодні умови і стан ґрунту, за винятком обмежень і зобов'язань стосовно захисту здоров'я людей і тварин у відповідності до законодавства Співдружності;
  - (iv) поголів'я повинне бути обмежене з метою зведення до мінімуму надмірної потрави рослинності, стоптування ґрунту, ерозії та забруднення, спричиненого тваринами або рознесенням їх гною;
  - (v) поголів'я, яке вирощується згідно з органічними правилами, має утримуватися окремо від іншої худоби. Проте, дозволяється використання земель традиційного господарювання для тварин, які вирощуються згідно з органічними нормами, а також земель органічного господарювання для тварин, які не утримуються згідно з органічними нормами, за умови дотримання певних обмежень;
  - (vi) забороняється утримувати тварин на прив'язі, спутаними або в ізоляції, за винятком утримання таким чином окремих тварин протягом обмеженого часу в разі необхідності з огляду на безпеку, належне утримання чи з ветеринарних причин;
  - (vii) тривалість транспортування поголів'я має бути зведена до мінімуму;
  - (viii) будь-яке страждання, в тому числі хірургічне втручання, повинне бути зведене до мінімуму протягом усього життя тварини, в тому числі під час забою;
  - (ix) пасіки слід розміщати в місцях, які можуть забезпечити джерела нектару і пилку, які складаються в основному з органічно вирощених культур та, у певних випадках, випадкової рослинності або лісів чи культур, які не є органічно вирощуваними, але до яких застосовуються методи незначного впливу на довкілля. Пасіки повинні розміщатися на достатній відстані від джерел, які можуть викликати забруднення продуктів бджільництва або погіршення здоров'я бджіл;
  - (x) вулики і матеріали, які використовуються у бджільництві, мають виготовлятися в основному з природних матеріалів;
  - (xi) забороняється знищення бджіл у стільниках як спосіб, пов'язаний зі збиранням продукції бджільництва;
- (c) стосовно розведення:
- (i) репродукція має відбуватися природним шляхом. Проте, дозволяється штучне запліднення;
  - (ii) репродукція не повинна бути викликана використанням гормонів або подібних речовин, за винятком застосування зазначених речовин як форми ветеринарної терапії для окремих тварин;
  - (iii) не дозволяється застосовувати інші форми штучної репродукції, такі як клонування і перенесення ембріону;

- (iv) слід вибирати відповідні породи. Вибір порід має також сприяти попередженню будь-яких страждань і запобіганню необхідності хірургічного втручання;
- (d) стосовно годівлі:
  - (i) продукція для годівлі поголів'я має походити з того ж підрозділу, де воно утримується, або з іншого підрозділу органічного виробництва у тому самому регіоні;
  - (ii) поголів'я слід годувати органічним кормом, який відповідає вимогам до годівлі тварин на різних стадіях їх розвитку. Частина раціону може містити корм з підрозділів, які знаходяться на етапі переходу до органічного виробництва;
  - (iii) за винятком бджіл, поголів'я повинне мати постійний доступ до пасовищ або грубих кормів;
  - (iv) неорганічні кормові матеріали рослинного походження, кормові матеріали тваринного і мінерального походження, кормові добавки, певні продукти, які застосовуються для годівлі тварин і як технологічні добавки, можуть використовуватися лише якщо вони дозволені для використання у органічному виробництві згідно зі Статтею 16;
  - (v) не повинні застосовуватися стимулятори росту і синтетичні амінокислоти;
  - (vi) годівля молодих ссавців має ґрунтуватися на природному молоці, бажано материнському;
- (e) стосовно профілактики хвороб і ветеринарного лікування:
  - (i) профілактика хвороб має ґрунтуватися на виборі відповідних порід та різновидів, застосуванні відповідної практики тваринництва, використанні високоякісних кормів і забезпеченні вихову, належної щільності поголів'я тварин на одиницю площі та утримання у відповідних гігієнічних умовах;
  - (ii) хворобу слід лікувати негайно для запобігання стражданню тварини; традиційні хімічно синтезовані ветеринарні препарати, у тому числі антибіотики, можуть застосовуватися у разі необхідності та виключно за умови, що застосування фітотерапевтичних, гомеопатичних та інших продуктів є недоцільним. Слід, зокрема, визначити обмеження щодо курсів лікування і періодів відвикання від ліків;
  - (iii) дозволяється використання імунологічних ветеринарних медичних препаратів;
  - (iv) дозволяється використання відповідних заходів і/або засобів для захисту здоров'я людей і тварин згідно з вимогами законодавства Співдружності;
- (f) стосовно прибирання та дезинфекції, продукти для прибирання та дезинфекції приміщень і споруд, у яких утримується поголів'я, можуть застосовуватися лише якщо вони допущені до використання у органічному виробництві згідно зі Статтею 16.

2. Заходи та умови, необхідні для впровадження правил виробництва, які містяться у даній Статті, будуть прийняті згідно з процедурою, згаданою у Статті 37(2).

Стаття 15

Правила виробництва для водних тварин

1. Додатково до загальних правил виробництва сільськогосподарської продукції, викладених у Статті 11, до розведення водних тварин застосовуються наступні правила:

(a) стосовно походження водних тварин:

- (i) органічна аквакультура повинна базуватися на вирощуванні молодняка, який походить з органічного маточного гурту та органічного господарства;

- (ii) у випадку відсутності молодняка з органічного маточного гурту або господарства можливе введення до органічного господарства звичайних тварин за певних умов;
- (b) стосовно практичних методів господарювання:
- (i) персонал, який безпосередньо працює з тваринами, повинен володіти необхідними базовими знаннями і навичками щодо здоров'я та належного утримання тварин;
  - (ii) практичні методи господарювання, у тому числі годівля, конструкція споруд для утримання тварин, щільність посадки та якість води мають відповідати еволюційним, фізіологічним і поведінковим потребам тварин;
  - (iii) практичні методи господарювання мають забезпечувати зведення до мінімуму негативного впливу на навколишнє середовище, у тому числі втечі вирощуваних тварин;
  - (iv) органічні тварини повинні утримуватися окремо від інших водних тварин;
  - (v) при транспортуванні слід забезпечувати збереження належних умов утримання тварин;
  - (vi) будь-яке страждання тварин, у тому числі під час забою, повинне бути зведене до мінімуму;
- (c) стосовно розведення:
- (i) не дозволяється синтез поліплоїдних форм, штучна гібридизація, клонування і виробництво одностатевих різновидів;
  - (ii) слід вибирати відповідні породи;
  - (iii) необхідно створювати умови, що відповідають потребам певного виду для управління маточним гуртом, вирощування і виробництва молодняка;
- (d) стосовно кормів для риб і ракоподібних:
- (i) тварин необхідно годувати кормами, які відповідають їх харчовим потребам на різних стадіях розвитку;
  - (ii) рослинна частка корму повинна походити з органічного виробництва, а частка корму, отримана з водних тварин, повинна походити зі сталих рибних ресурсів;
  - (iii) стосовно неорганічних кормових матеріалів рослинного походження, кормових матеріалів тваринного і мінерального походження, кормових добавок, певні продукти, які застосовуються у годівлі тварин і в якості технологічних добавок, дозволяється використовувати лише якщо вони допущені до використання в органічному виробництві згідно зі Статтею 16;
  - (iv) не дозволяється використовувати активатори росту і синтетичні амінокислоти;
- (e) стосовно двостулкових молюсків та інших видів, яких людина не годує, а які харчуються природним планктоном:
- (i) такі організми-біофільтратори повинні задовольняти усі свої харчові потреби з природи, за винятком молодняка, який утримується у інкубаторах та розплідниках;
  - (ii) вони повинні вирощуватися у водах, які відповідають критеріям для зон Класу А або Класу Б, як визначено у Додатку II до Постанови (ЄС) № 854/2004;
  - (iii) зони вирощування повинні бути екологічно чистими, як визначено у Директиві 2000/60/ЄС, а до вступу її в дію – відповідати вимогам, зазначеним у Директиві 2006/113/ЄС;

- (f) стосовно профілактики хвороб і ветеринарного лікування:
- (i) профілактика хвороб повинна ґрунтуватися на утриманні тварин у оптимальних умовах завдяки вибору відповідного місця, оптимальної конструкції споруд, а також завдяки належному господарюванню і управлінню, в тому числі шляхом регулярної очистки та дезінфекції споруд і обладнання, застосування високоякісних кормів, відповідної щільності розміщення, а також вибору видів і різновидів;
  - (ii) хворобу слід лікувати негайно для запобігання стражданню тварини; традиційні хімічно синтезовані ветеринарні препарати, у тому числі антибіотики, можуть застосовуватися у разі необхідності та виключно за умови, що застосування фітотерапевтичних, гомеопатичних та інших продуктів є недоцільним. Слід, зокрема, визначити обмеження щодо курсів лікування і періодів відвикання від ліків;
  - (iii) дозволяється використання імунологічних ветеринарних медичних препаратів;
  - (iv) дозволяється використання ветеринарних медичних засобів для захисту здоров'я людей і тварин у відповідності з вимогами законодавства Співдружності;
- (g) стосовно прибирання та дезінфекції, продукти для прибирання та дезінфекції приміщень і споруд, у яких утримуються тварини, можуть застосовуватися лише якщо вони допущені до використання у органічному виробництві згідно зі Статтею 16.
2. Заходи та умови, необхідні для впровадження правил виробництва, які містяться у даній Статті, будуть прийняті у відповідності до процедури, згаданої у Статті 37(2).

Стаття 16

Продукти і речовини, які застосовуються у сільськогосподарському виробництві, та критерії надання дозволів на їх застосування

1. Згідно з процедурою, на яку посилається Стаття 37(2), Комісія надає дозвіл на використання у органічному виробництві та вносить до виключного переліку продукти і речовини, які можуть використовуватися у органічному сільському господарстві для таких цілей:
- (a) як продукти захисту рослин;
  - (b) як добрива і речовини для покращення ґрунту;
  - (c) як неорганічні кормові матеріали рослинного походження, кормові матеріали тваринного і мінерального походження та деякі речовини, які застосовуються у годівлі тварин;
  - (d) як кормові та технологічні добавки;
  - (e) як продукти для очищення і дезінфекції ставків, кліток, будівель і споруд, які використовуються у тваринництві;
  - (f) як продукти для очищення і дезінфекції будівель і споруд, які використовуються у рослинництві, у тому числі для зберігання на території сільгосппідприємства.

Продукти і речовини, які входять до обмеженого переліку, можуть застосовуватися лише якщо відповідне їх використання дозволене у традиційному сільському господарстві у країнах-учасниках згідно з відповідними положеннями Співдружності або національними постановами у відповідності до закону Співдружності.

2. Дозвіл на використання продуктів і речовин, про які йдеться у пункті 1, враховує цілі та принципи, викладені у Розділі II, а також наступні загальні та специфічні критерії, які слід оцінювати в цілому:

- (a) їх застосування є необхідним для сталого виробництва і надзвичайно важливим для відповідної мети;
  - (b) усі продукти і речовини повинні бути рослинного, тваринного, мікробного або мінерального походження, за винятком випадків, коли продукти або речовини з таких джерел відсутні у достатній кількості, або відсутні такі продукти чи речовини належної якості, або якщо альтернативи відсутні;
  - (c) наступне стосується продуктів, згаданих у підпункті 1(a):
    - (i) їх використання є надзвичайно важливим для боротьби з шкідливими організмами або певною хворобою, для якої не існує іншої біологічної або фізичної альтернативи, можливості застосування методів селекції, культивуації або інших ефективних агротехнічних прийомів;
    - (ii) якщо продукти не є рослинного, тваринного, мікробного або мінерального походження і не є ідентичними їх природній формі, вони можуть бути дозволені для використання лише якщо умови їх використання виключають будь-який безпосередній контакт з їстівною частиною культури;
  - (d) для продуктів, згаданих у підпункті 1(b), їх застосування є необхідним для отримання чи підтримання відповідного рівня родючості ґрунту, або для виконання певних вимог щодо живлення сільськогосподарських культур, або для покращення ґрунту;
  - (e) наступне стосується продуктів, зазначених у підпунктах 1(c) і (d):
    - (i) вони є необхідними для підтримання здоров'я, добробуту і життєздатності тварин, і збагачують відповідну дієту, забезпечуючи фізіологічні та поведінкові потреби відповідних видів, або було б неможливо виробити або зберігати такий корм без застосування цих речовин;
    - (ii) корми мінерального походження, мікроелементи, вітаміни чи провітаміни повинні бути природного походження. Якщо такі речовини відсутні, аналогічні речовини чітко визначеного хімічного складу можуть бути дозволені для використання у органічному виробництві.
3. (a) Комісія може, згідно з процедурою, посилаючись на яку міститься у Статті 37(2), затвердити умови та обмеження стосовно сільськогосподарських продуктів, до яких можуть застосовуватися продукти і речовини, зазначені у пункті 1, а також метод застосування, дозування, строки застосування і контакту з сільськогосподарськими продуктами, і, якщо необхідно, прийняти рішення щодо вилучення таких продуктів і речовин.
- (b) Якщо країна-учасниця вважає, що продукт або речовину слід додати або виключити з переліку, зазначеного у пункті 1, або що необхідно внести виправлення до вказівок щодо застосування, зазначених у підпункті (a), країна-учасниця має офіційно направити Комісії та країнам-учасникам пакет документів з обґрунтуванням необхідності такого включення, виключення або виправлення. Прохання про внесення виправлень або виключення, а також відповідні рішення, будуть опубліковані.
  - (c) Можна продовжувати застосування продуктів і речовин, які застосовувалися до прийняття даної Постанови для цілей, що відповідають зазначеним у пункті 1 цієї Статті, після такого прийняття. Комісія може у будь-якому випадку виключити такі продукти або речовини у відповідності до Статті 37(2).
4. Країни-учасниці можуть у межах своєї території регламентувати застосування продуктів і речовин у органічному сільськогосподарському виробництві для інших цілей, крім зазначених у пункті 1, за умови, що їх застосування відповідає цілям і принципам, викладеним у Розділі II та загальним і конкретним критеріям, зазначеним у пункті 2, якщо це не протирічить закону Співдружності. Відповідна країна-учасниця повинна поінформувати інші країни-учасниці та Комісію про такі національні норми.

5. В органічному сільськогосподарському виробництві дозволяється використання продуктів і речовин, не зазначених у пункті 1, за умови відповідності цілям і принципам, викладеним у Розділі II та загальним критеріям даної Статті.

Стаття 17

Перехідний період

1. Наступні правила застосовуються до сільськогосподарського підприємства, на якому розпочинається органічне виробництво:
  - (a) перехідний період (період конверсії) розпочинається не раніше, ніж оператор повідомить компетентний орган про свою діяльність і підпорядкує своє господарство системі контролю згідно зі Статтею 28(1);
  - (b) під час перехідного періоду застосовуються усі правила, встановлені даною Постановою;
  - (c) тривалість перехідного періоду для певних видів сільськогосподарських культур або тварин буде визначена;
  - (d) у сільськогосподарському підприємстві або виробничому підрозділі, який частково вже займається органічним виробництвом, а частково знаходиться на етапі конверсії, оператор буде розділяти продукти, вироблені на органічних засадах, і продукти, виробництво яких знаходиться на етапі конверсії, а тварин тримати окремо або таким чином, щоб їх можна було легко розділити, а також вести відповідні записи, які відображали б поділ;
  - (e) для визначення тривалості перехідного періоду, як вказано вище, може бути взятий до уваги період, який безпосередньо передує даті початку перехідного періоду, за дотримання певних умов;
  - (f) тварини і продукти тваринництва, вироблені у період конверсії, згаданий у підпункті (c), не повинні реалізовуватися на ринку з вказівками на етикетці чи у рекламі продукції, на які посилаються Статті 23 і 24;
2. Заходи і умови, необхідні для впровадження правил, викладених у даній Статті, і, зокрема, періоди, на які міститься посилання у пунктах від 1(c) до (f), будуть визначені у порядку, зазначеному у Статті 37(2).

ГЛАВА 3

Переробка кормів

Стаття 18

Загальні правила переробки кормів

1. Переробка органічних кормів повинна бути відокремленою у часі або просторі від переробки звичайних (не органічних за походженням) кормів.
2. Кормові матеріали органічного виробництва або кормові матеріали з виробництва, яке знаходиться у процесі конверсії, не повинні вводитися до складу кормового продукту органічного виробництва одночасно з такими ж кормовими матеріалами, виробленими традиційним способом.
3. Будь-які кормові матеріали, які використовуються або переробляються у органічному виробництві, не повинні оброблятися за допомогою хімічно синтезованих розчинників.
4. Не дозволяється використовувати речовини і методи, які застосовуються для відновлення якостей, втрачених у ході переробки і зберігання органічних кормів, для виправлення результатів недбалості при переробці, або можуть іншим чином вводити в оману щодо істинної природи даних продуктів.
5. Заходи і умови, необхідні для впровадження правил виробництва, які містяться у даній Статті, будуть прийняті у порядку, посилання на який міститься у Статті 37(2).

ГЛАВА 4

Переробка харчових продуктів

Стаття 19

Загальні правила щодо переробки харчових продуктів

1. Переробка органічних харчових продуктів повинна бути відокремленою у часі або просторі від переробки звичайних (не органічних за походженням) харчових продуктів.
2. Наступні умови стосуються складу органічних харчових продуктів:
  - (a) продукти повинні бути вироблені головним чином з складників сільськогосподарського походження; додана вода і кухарська сіль не включаються в розрахунок відсоткових часток складників сільськогосподарського походження;
  - (b) у харчових продуктах для певних дієтичних цілей дозволяється використовувати лише добавки, технологічні добавки, ароматизатори, воду, сіль, препарати мікроорганізмів і ензимів, мінерали, мікроелементи, вітаміни, а також амінокислоти та інші мікронутрієнти, і лише у тій мірі, у якій вони дозволені до використання в органічній продукції згідно зі Статтею 21;
  - (c) звичайні (не органічні за походженням) сільськогосподарські складники можуть застосовуватися лише якщо їх використання в органічній продукції було дозволене згідно зі Статтею 21 або тимчасово дозволене країною-учасницею;
  - (d) органічний складник не повинен бути присутнім у продукті разом з таким самим складником неорганічного походження або складником, виробленим у перехідний період;
  - (e) харчові продукти, вироблені з культур, отриманих у перехідний період, повинні містити лише один інгредієнт культури сільськогосподарського походження;
3. Речовини і методи для поновлення властивостей, втрачених у ході переробки і зберігання органічної харчової продукції, які виправляють результати недбалості при переробці цих продуктів або можуть іншим чином вводити в оману щодо істинної природи таких продуктів, використовуватися не повинні.

Заходи, необхідні для впровадження правил виробництва, зазначених у даній Статті, і, зокрема, стосовно методів переробки і умов тимчасового дозволу країнами-учасницями, згаданого у пункті 2(c), будуть прийняті у відповідності до процедури, на яку посилається Стаття 37(2).

Стаття 20

Загальні правила виробництва органічних дріжджів

1. Для виробництва органічних дріжджів можуть використовуватися лише продукти органічного виробництва. Інші продукти і речовини можуть бути використані лише якщо їх використання у органічній продукції дозволене згідно зі Статтею 21.
2. Органічні дріжджі не повинні бути присутні у органічних харчових продуктах або кормах разом з дріжджами, отриманими традиційними (не органічними) методами.
3. Детальні правила виробництва можуть бути викладені у відповідності до процедури, на яку посилається Стаття 37(2).

Стаття 21

Критерії для певних продуктів і речовин, які застосовуються в ході переробки

1. Дозвіл на використання продуктів і речовин у органічній продукції та їх включення до виключного переліку продуктів і речовин, на які посилається Стаття 19(2)(b) і (c), повинен узгоджуватися з цілями і принципами, викладеними у Розділі II, та наступними критеріями, які мають оцінюватися в цілому:
  - (i) альтернативні продукти та речовини, дозволені до використання у відповідності з цією главою, відсутні;

- (ii) без цих продуктів і речовин неможливо виробити або зберегти харчовий продукт або задовольнити певні дієтичні вимоги, передбачені законодавством Співдружності.

Додатково, продукти і речовини, на які міститься посилання у Статті (19)(2)(b), повинні існувати у природі і можуть піддаватися лише механічній, фізичній, біологічній, ензиматичній або мікробній обробці, за винятком випадків відсутності на ринку таких продуктів і речовин належної якості або в достатній кількості.

2. Згідно з процедурою, на яку міститься посилання у Статті 37(2), Комісія приймає рішення щодо продуктів і речовин та їх внесення до виключного переліку, на який міститься посилання у пункті 1 цієї Статті, та визначає особливі умови і обмеження їх використання, а також, у разі необхідності, приймає рішення щодо вилучення продуктів.

Якщо країна-учасниця вважає, що продукт або речовину слід додати до списку, згаданого у пункті 1, або вилучити з нього, або що деталізацію використання, зазначену у цьому пункті, слід виправити, країна-учасниця має забезпечити офіційне направлення Комісії та іншим країнам-учасникам пакету документів з викладенням причин такого включення, вилучення або поправок.

Прохання щодо внесення поправок або вилучення, а також рішення з цих питань мають публікуватися.

Після прийняття цієї Постанови можна продовжувати застосування продуктів і речовин, які використовувалися до її прийняття і підпадають під дію Статті 19(2)(b) і (c). Комісія може у будь-якому випадку виключити такі продукти або речовини у відповідності до Статті 37(2).

ГЛАВА 5

Гнучкість

Стаття 22

Винятки з правил виробництва

1. Комісія може згідно з процедурою, зазначеною у Статті 37(2), та умовами, викладеними у пункті 2 даної Статті, та за умови відповідності цілям і принципам, викладеним у Розділі II, передбачити можливість винятків з правил виробництва, сформульованих у Статтях 1 – 4.
2. Винятки згідно з пунктом 1 мають бути зведені до мінімуму і, відповідно, обмежені у часі, та можуть робитися лише у наступних випадках:
  - (a) якщо це необхідно з метою забезпечення можливості для певного господарства започаткувати або підтримати органічне виробництво за наявності кліматичних, географічних або структурних обмежень;
  - (b) якщо це необхідно з метою забезпечення можливості придбання кормів, насіння і вегетативного садивного матеріалу, живих тварин та інших сільськогосподарських вхідних продуктів, у випадку відсутності на ринку таких ресурсів у органічній формі;
  - (c) якщо це необхідно для забезпечення можливості придбання інгредієнтів сільськогосподарського походження, у випадку відсутності на ринку цих інгредієнтів в органічній формі;
  - (d) якщо це необхідно для розв'язання специфічних проблем, пов'язаних з утриманням органічного поголів'я і доглядом за ним;
  - (e) якщо вони є необхідними з огляду на зазначене у Статті 19(2)(b), для забезпечення виробництва традиційних харчових продуктів у органічній формі;
  - (f) якщо необхідно вжити тимчасових заходів задля забезпечення можливості продовжувати органічне виробництво або розпочати його знову у випадку природних катаклізмів;

- (g) якщо необхідно застосувати харчові добавки та інші речовини, як зазначено у Статті 19(2)(b), або кормові добавки та інші речовини, як зазначено у Статті 16(1)(d), і такі речовини наявні на ринку лише як вироблені ГМО;
  - (h) якщо використання харчових добавок та інших речовин, як зазначено у Статті 19(2)(b), або кормових добавок та інших речовин, як зазначено у Статті 16(1)(d), є обов'язковим згідно з законом Співдружності або національним законом.
3. Комісія може у відповідності з процедурою, згаданою у Статті 37(2), викласти певні умови застосування винятків або відхилень від правил, передбачених пунктом 1.

РОЗДІЛ IV

МАРКУВАННЯ

Стаття 23

Використання термінів, які стосуються органічного виробництва

1. Для цілей цієї Постанови продукт вважається позначеним як вироблений органічним методом, якщо у маркуванні, рекламному матеріалі або комерційних документах такий продукт, його складники або кормові матеріали описуються у термінах, які наводять покупця на думку, що продукт, його складники або кормові матеріали були отримані у відповідності до правил, викладених у даній Постанові. Зокрема, терміни, перелік яких міститься у Додатку, та слова і скорочення, що походять від цих термінів ("біо", "еко", тощо), окремо чи в сполученні, можуть використовуватися на всій території Співдружності та на будь-якій мові Співдружності для маркування і рекламування продуктів, які задовольняють вимогам, сформульованим у цій Постанові або відповідно з нею.

У маркуванні та рекламуванні живої або непереробленої сільськогосподарської продукції терміни, які стосуються методу органічного виробництва, можуть застосовуватися лише якщо усі складники даного продукту також були вироблені відповідно до вимог, сформульованих у цій Постанові.

2. Терміни, зазначені в пункті 1, не повинні використовуватися будь-де у Співдружності та у будь-якій мові Співдружності для маркування, рекламування продукту, а також у комерційних документах, які супроводжують продукт, якщо такий продукт не відповідає вимогам, викладеним у даній Постанові; винятком є застосування таких термінів не до сільськогосподарської продукції у формі харчових продуктів або кормів, а також їх застосування без жодного зв'язку з методом виробництва.

Крім того, не дозволяється застосування будь-яких термінів, у тому числі термінів, що використовуються у торговельних марках, або прийомів, використовуваних у маркуванні або рекламуванні, які можуть вводити споживача або користувача в оману, наводячи на думку, що продукт або його складники задовольняють вимогам даної Постанови.

3. Терміни, зазначені у пункті 1, не повинні використовуватися для продукту, якщо, згідно з вимогами Співдружності, у його маркуванні або рекламі слід відзначати, що він містить ГМО, складається з ГМО або є похідним ГМО.
4. Що стосується харчових продуктів після переробки, дозволяється застосовувати терміни, на які міститься посилання у пункті 1:

(a) в описі товару, за умови, що:

- (i) харчовий продукт, отриманий в результаті переробки, відповідає викладеному у Статті 19;
- (ii) не менше ніж 95% ваги його складників сільськогосподарського походження є органічними;

(b) лише у списку складників, за умови, що харчовий продукт відповідає зазначеному у Статті 19(1), 19(2)(a), 19(2)(b) і 19(2)(d);

(c) у списку складників і у тому самому візуальному полі, що й опис товару, за умови, що:

- (i) основний інгредієнт є продуктом мисливства або рибальства;
- (ii) продукт містить інші складники сільськогосподарського походження, і всі вони є органічними;
- (iii) харчовий продукт відповідає викладеному у Статті 19(1), 19(2)(a), 19(2)(b) і 19(2)(d).

У списку складників слід зазначати, які з складників є органічними.

У випадку застосування підпунктів (b) і (c) даного пункту, посилання на метод органічного виробництва може з'являтися лише стосовно органічних складників, і у списку складників має вказуватися загальний відсоток органічних інгредієнтів по відношенню до загальної кількості складників сільськогосподарського походження.

Терміни та інформація про відсоток, як зазначено у попередньому абзаці, мають відображатися літерами того самого кольору, розміру і стилю, що і решта інформації у списку складників.

- 5. Країни-учасниці мають вживати необхідних заходів для забезпечення відповідності цій Статті.
- 6. Комісія може у відповідності з процедурою, згадану у Статті 37(2), переглядати перелік термінів, який міститься у Додатку.

Стаття 24

Обов'язкові вказівки

- 1. У випадку застосування термінів, на які міститься посилання у Статті 23(1):
  - (a) у маркуванні слід також відображати зазначений у Статті 27(10) кодівий номер контролюючої інстанції або органу контролю, до юрисдикції яких відноситься оператор, який здійснив останню виробничу або підготовчу операцію;
  - (b) логотип Співдружності, на який міститься посилання у Статті 25(1), стосовно розфасованих харчових продуктів, також має відображатися на упакуванні;
  - (c) якщо використовується логотип Співдружності, місце, де було вирощено сільськогосподарську сировину, з якої складається продукт, має бути вказане у тому ж полі, що й логотип, і має, відповідно, набувати однієї з наступних форм:
    - 'EU Agriculture', якщо сільськогосподарська сировина була вирощена у ЄС;
    - 'non-EU Agriculture', якщо сільськогосподарська сировина була вирощена у третіх країнах;
    - 'EU/non-EU Agriculture', якщо частина сільськогосподарської сировини була вирощена у Співдружності, а частина – у третій країні.

Наведені вище позначки 'EU' або 'non-EU' можна замінити або доповнити назвою країни, якщо уся сільськогосподарська сировина, з якої складається продукт, була вироблена у цій країні.

Для вищевказаної позначки 'EU' або 'non-EU' інгредієнти, які складають незначну частину маси, можна не брати до уваги, за умови, що загальний відсоток знехтуваних складників не перевищує 2% від загальної маси сировини сільськогосподарського походження.

Вищевказана позначка 'EU' або 'non-EU' не повинна відображатися кольором, розміром і стилем шрифту більш помітним, ніж опис продукту.

Використання логотипу Співдружності, на яке міститься посилання у Статті 25(1), і позначки, на яку міститься посилання у першому абзаці, є необов'язковим для продуктів, ввезених з третіх країн. Проте, якщо логотип Співдружності, посилання на який міститься у Статті 25(1), відображається у маркуванні, вказівка, зазначена у першому абзаці, теж має бути присутня у маркуванні.

2. Вказівки, зазначені у пункті 1, повинні розміщатися на видному місці і мають бути помітними, чіткими і незмивними.
3. Комісія у відповідності з процедурою, згадану у Статті 37(2), викладе певні критерії стосовно представлення, побудови і розміру вказівок, зазначених у пункті 1(a) і (c).

Стаття 25

Логотипи для позначення органічних продуктів

1. Логотип Співдружності для позначення органічних продуктів може використовуватися у маркуванні, представленні та рекламуванні продуктів, які задовольняють вимогам, викладеним у даній Постанові.

Логотип Співдружності не може використовуватися для продуктів і харчових продуктів, які знаходяться на етапі конверсії, як зазначено у Статті 23(4)(b) і (c).

2. Національні і приватні логотипи можуть використовуватися у маркуванні, представленні та рекламуванні продуктів, які відповідають вимогам, викладеним у даній Постанові.
3. Згідно з процедурою, згадану у Статті 37(2), Комісія визначить певні критерії стосовно представлення, композиції, розміру і дизайну логотипу Співдружності.

Стаття 26

Конкретні вимоги до маркування

Згідно з процедурою, згадану у Статті 37(2), Комісія визначить конкретні вимоги до маркування і композиції для:

- (a) органічних кормів;
- (b) продуктів рослинного походження, які знаходяться на етапі конверсії;
- (c) вегетативного садивного матеріалу і насіння для вирощування.

РОЗДІЛ V

КОНТРОЛЬ

Стаття 27

Система контролю

1. Країни-учасниці організують систему контролю, якою керуватиме один призначений уповноважений орган влади, або кілька таких органів влади, відповідальних за контроль стосовно зобов'язань, встановлених даною Постановою у відповідності до Постанови (ЄС) № 882/2004.
2. Додатково до умов, викладених у Постанові (ЄС) № 882/2004, система контролю, створена згідно з цією Постановою, має містити принаймні застосування заходів застереження і контролю, що має бути прийняте Комісією у відповідності до процедури, згаданій у Статті 37(2).
3. У контексті даної Постанови, характер і періодичність контролю має визначатися на основі оцінки ризику відхилень від норм і порушень вимог, сформульованих у даній Постанові. У будь-якому випадку, всі оператори за винятком оптовиків, які працюють лише з розфасованими продуктами, та операторів, які здійснюють продаж кінцевому споживачу або користувачу, як описано у Статті 28(2), підлягають перевірці відповідності щонайменше один раз на рік.
4. Уповноважений орган влади може:
  - (a) передати свої повноваження на здійснення контролю одній або кільком контролюючим інстанціям. Контролюючі інстанції гарантують об'єктивність та неупередженість і мають у своєму розпорядженні кваліфіковані кадри і ресурси, необхідні для виконання відповідних функцій;

- (b) делегувати функції контролю одному або кільком контрольним органам. У цьому випадку країни-учасниці призначають інстанції, відповідальні за затвердження таких органів та контроль над ними.
5. Уповноважений орган влади може делегувати функції контролю певному органу контролю лише за виконання умов, зазначених у Статті 5(2) Постанови (ЄС) № 882/2004, зокрема, якщо:
- (a) існує точний перелік функцій, які може здійснювати орган контролю, та умов, на яких він може виконувати ці функції;
  - (b) існує доказ, що орган контролю:
    - (i) має необхідну кваліфікацію, обладнання та матеріально-технічну базу для виконання делегованих йому функцій;
    - (ii) має достатньо кадрів з належною кваліфікацією та досвідом; і
    - (iii) є неупередженим і не має конфлікту інтересів у зв'язку з виконанням делегованих йому функцій;
  - (c) орган контролю акредитований згідно з останньою версією документу, опублікованою у серії С *Офіційного вісника Європейського Союзу* Європейського стандарту EN 45011 або ISO Guide 65 (Загальні вимоги до органів, які керують системами сертифікації продукції), та затверджений уповноваженими органами влади;
  - (d) орган контролю регулярно та на відповідне прохання уповноваженого органу влади повідомляє останньому про результати проведених перевірок. Якщо результати перевірок говорять про невідповідність або вказують на імовірність невідповідності, орган контролю негайно повідомляє уповноважений орган влади;
  - (e) існує ефективна координація між делегуючим уповноваженим органом влади та органом контролю.
6. Крім положень пункту 5, уповноважений орган влади повинен брати до уваги наступні критерії при затвердженні органу контролю:
- (a) стандартну процедуру контролю, якої слід дотримуватися, і яка містить детальний опис заходів контролю та запобіжних заходів, які орган зобов'язується застосовувати до контрольованих ним операторів;
  - (b) заходи, які орган контролю збирається застосовувати у разі виявлення невідповідності нормам і/або порушень.
7. Уповноважені органи влади не можуть делегувати органам контролю наступні завдання:
- (a) нагляд за іншими органами контролю та їх аудит;
  - (b) повноваження з встановлення винятків, як зазначено у Статті 22, крім випадків коли це передбачено в особливих умовах, затверджених Комісією згідно зі Статтею 22(3).
8. Відповідно до Статті 5(3) Постанови (ЄС) №882/2004, уповноважені органи влади, які делегують функції контролю відповідним органам контролю, організують аудити або перевірки таких органів контролю за необхідності. Якщо у результаті аудиту або перевірки виявилось, що такі органи не виконують делеговані їм функції належним чином, делегуючий уповноважений орган влади може відкликати делеговані повноваження. Він негайно відкликає їх, якщо орган контролю не вживає відповідних і вчасних заходів для усунення недоліків.
9. Додатково до положень пункту 8, уповноважений орган влади зобов'язаний:
- (a) забезпечити об'єктивність і незалежність перевірок, які проводить орган контролю;
  - (b) перевіряти ефективність його перевірок;
  - (c) володіти інформацією щодо будь-яких виявлених невідповідностей або порушень та застосованих заходів для виправлення становища;

- (d) скасувати затвердження органу контролю, якщо він не відповідає вимогам, згаданим у підпунктах (a) і (b), або більше не відповідає критеріям, зазначеним у пунктах 5, 6, або не задовольняє вимоги, сформульовані у пунктах 11, 12 і 14.
10. Країни-учасниці присвоюють код кожній контролюючій інстанції або органу контролю, які виконують завдання контролю, як зазначено у пункті 4.
  11. Контролюючі інстанції та органи контролю зобов'язані забезпечити уповноваженим органам влади доступ до їх офісів та об'єктів разом з будь-якою інформацією і допомогою, яку уповноважені органи влади вважають необхідною для виконання своїх зобов'язань згідно з цією Статтею.
  12. Контролюючі інстанції та органи контролю зобов'язані забезпечити застосування щонайменше запобіжних і контрольних заходів, зазначених у пункті 2, до операторів, які знаходяться під їх контролем.
  13. Країни-учасниці мають забезпечити можливість простежити кожен продукт через встановлену систему контролю на усіх етапах виробництва, підготовки та збуту у відповідності зі Статтею 18 Постанови (ЄС) № 178/2002, зокрема, щоб гарантувати споживачу, що органічні продукти були вироблені у відповідності з вимогами, викладеними у цій Постанові.
  14. Не пізніше 31 січня кожного року контролюючі інстанції та органи контролю мають передавати уповноваженим органам влади перелік операторів, які мали перевіритися цими органами контролю та контролюючими інстанціями станом на 31 грудня попереднього року. Стислий звіт щодо проведеної діяльності з контролю за попередній рік подається до 31 березня кожного року.

Стаття 28

Додержання системи контролю

1. Будь-який оператор, який виробляє, переробляє, зберігає або імпортує з будь-якої третьої країни продукти, визначені у Статті 1(2), або реалізовує такі продукти на ринку, зобов'язаний до виходу на ринок з будь-якими продуктами як органічними або на стадії конверсії до органічних:
  - (a) повідомити про свою діяльність уповноважений орган влади країни-учасниці, у якій провадиться така діяльність;
  - (b) включити своє підприємство до системи контролю, згаданої у Статті 27.

Перший підпункт також стосується експортерів, які експортують продукти, вироблені у відповідності з правилами виробництва, сформульованими у цій Постанові.

Якщо оператор передає будь-які з своїх функцій третій стороні, вимоги, зазначені у пунктах (a) і (b) діють для нього незважаючи на таку передачу, і передовірена діяльність підпадає під систему контролю.

2. Країни-учасниці можуть звільнити від необхідності виконання вимог цієї Статті операторів, які продають продукцію безпосередньо кінцевому споживачу або користувачу, за умови що вони не виготовляють, не підготовляють та не зберігають таку продукцію в інших цілях крім реалізації через спеціалізовану торговельну точку, а також не імпортують таку продукцію з третіх країн і не доручають здійснення такої діяльності третій стороні.
3. Країни-учасниці визначають інстанцію або затверджують орган для прийняття згаданих повідомлень.
4. Країни-учасниці забезпечують право бути включеним до системи контролю будь-якому оператору, який відповідає вимогам, викладеним у цій Постанові, та сплачує прийнятний відповідний збір як внесок для оплати витрат, пов'язаних з контролем.
5. Контролюючі інстанції та органи контролю ведуть актуальний перелік найменувань і адрес операторів, які знаходяться під їх контролем. Цей перелік може надаватися зацікавленим сторонам.

6. Комісія у відповідності з процедурою, згадану у Статті 37(2), має прийняти детальні правила впровадження, у тому числі правила подання повідомлень і процедуру включення до системи контролю, зазначені у п. 1 цієї Статті, зокрема стосовно інформації, яка має міститися у повідомленні, згаданому у пункті 1(а) даної Статті.

Стаття 29

Підтверджуючі документи

1. Контролюючі інстанції та органи контролю, згадані у Статті 27(4) зобов'язані надавати підтверджуючі документи (сертифікати) будь-якому оператору, який знаходиться під їх контролем і у сфері своєї діяльності відповідає вимогам, викладеним у даній Постанові. Такий сертифікат має щонайменше давати можливість ідентифікувати оператора і тип або асортимент продукції, а також визначити термін дії.
2. Оператор повинен перевіряти підтверджуючі документи своїх постачальників.
3. Форму сертифікату, зазначеного у пункті 1, буде визначено у відповідності з процедурою, згадану у Статті 37(2), з урахуванням переваг електронної сертифікації.

Стаття 30

Заходи у випадку порушень і невідповідності

1. У разі виявлення невідповідності вимогам, викладеним у цій Постанові, контролююча інстанція або орган контролю має не допустити посилання на органічний метод виробництва у маркуванні та рекламуванні усєї партії продукції, при виробництві якої мало місце таке порушення, якщо це є пропорційним до значущості порушеної вимоги та природи і конкретних обставин діяльності з порушенням правил.

У випадку виявлення серйозного порушення або порушення з тривалим ефектом, контролююча інстанція чи орган контролю має заборонити відповідному оператору реалізовувати продукти з посиланням на органічний метод виробництва у маркуванні та рекламі протягом терміну, узгодженого з уповноваженим органом влади країни-учасниці.

2. Інформація щодо випадків порушень і невідповідності, які впливають на органічний статус продукту, має негайно розповсюджуватися між відповідними органами контролю, контролюючими інстанціями, уповноваженими органами влади і країнами-учасницями, та, відповідно, повідомлятися Комісії.

Рівень, на який має передаватися така інформація, залежить від серйозності та ступеню виявленого порушення або невиконання правил.

Комісія може, у відповідності з процедурою, згадану у Статті 37(2), сформулювати інструкції стосовно форми і методів таких повідомлень.

Стаття 31

Обмін інформацією

На прохання, виправдане необхідністю гарантувати, що продукт було вироблено у відповідності з цією Постановою, уповноважені органи влади, контролюючі інстанції та органи контролю будуть обмінюватися з іншими уповноваженими органами влади, контролюючими інстанціями та органами контролю відповідною інформацією щодо результатів їх перевірок. Вони також можуть обмінюватися інформацією за власною ініціативою.

РОЗДІЛ VI

ТОРГІВЛЯ З ТРЕТІМИ КРАЇНАМИ

Стаття 32

Імпорт відповідних продуктів

1. Продукт, імпортований з будь-якої третьої країни, може реалізовуватися на ринку Співдружності як органічний, за умови, що:

- (a) продукт відповідає положенням, зазначеним у Розділах II, III і IV, а також прийнятим згідно з цією Постановою правилам впровадження, які стосуються виробництва даного продукту;
  - (b) усі оператори, у тому числі експортери, були перевірені контролюючою інстанцією або органом контролю, що визнані у відповідності з пунктом 2;
  - (c) відповідні оператори мають бути здатні у будь-який момент надати імпортерам або національним уповноваженим органам влади сертифікат, зазначений у Статті 29, що дозволяє ідентифікувати оператора, який здійснив останню операцію, та перевірити відповідність цього оператора пунктам (a) і (b). Такий сертифікат має бути виданий контролюючою інстанцією або органом контролю, згаданими у пункті (b).
2. Комісія згідно з процедурою, згаданою у Статті 37(2), затверджує контролюючі інстанції та органи контролю, зазначені у пункті 1(b) цієї Статті, у тому числі контролюючі інстанції та органи контролю, згадані у Статті 27, які уповноважені провадити перевірки та видавати підтверджуючі документи, зазначені у пункті 1(c) цієї Статті у третій країні, а також запроваджує перелік цих контролюючих інстанцій та органів контролю.

Повноваження органів контролю визначаються згідно з останньою опублікованою версією документу, публікація здійснюється у серії *С Офіційного вісника Європейського Союзу* Європейського стандарту EN 45011 або ISO Guide 65 (Загальні вимоги до органів, які керують системами сертифікації продукції). Орган акредитації регулярно оцінює діяльність органів контролю на місцях, здійснює нагляд і один раз на кілька років провадить переоцінку його діяльності.

Розглядаючи прохання про схвалення, Комісія має звернутися до контролюючої інстанції або органу контролю з проханням про надання усієї необхідної інформації. Комісія також може доручити спеціалістам завдання вивчити на місці правила виробництва і діяльність з контролю, яку провадить відповідна контролююча інстанція або орган контролю у третій країні.

Затверджені органи контролю або контролюючі інстанції мають забезпечити надання звітів про оцінку, підготовлених органом акредитації або, відповідно, уповноваженим органом влади за результатами регулярних оцінок на місцях, наглядової діяльності та переоцінки їхньої діяльності, яка провадиться один раз на кілька років.

На основі таких звітів про оцінку Комісія за допомогою країн-учасниць забезпечить відповідний нагляд за затвердженими контролюючими інстанціями та органами контролю шляхом регулярного перегляду їх затвердження. Природа нагляду має бути визначена на основі оцінки ризику виникнення невідповідностей або порушень положень, викладених у цій Постанові.

Стаття 33

Імпорт продуктів з забезпеченням еквівалентних гарантій

1. Продукт, імпортований з будь-якої третьої країни, може також реалізовуватися на ринку Співдружності як органічний, за умови, що:
- (a) продукт було вироблено у відповідності з правилами виробництва, еквівалентними зазначеним у Розділах III і IV;
  - (b) до операторів застосовувалися заходи контролю, які мають таку саму ефективність, що і заходи, зазначені у Розділі V, і такі заходи контролю здійснювалися постійно і ефективно;
  - (c) оператори на усіх стадіях виробництва, підготовки і збуту в третій країні включили свою діяльність до системи контролю, визнаної у відповідності з пунктом 2, або підпорядкували контролюючій інстанції чи органу контролю, затвердженим у відповідності з пунктом 3;
  - (d) продукт має сертифікат перевірки, який підтверджує, що продукт відповідає вимогам, викладеним у цьому пункті, і цей сертифікат виданий уповноваженими органами влади, контролюючими інстанціями або органами контролю третьої країни, визнаними

відповідно до пункту 2, або контролюючою інстанцією чи органом контролю, визнаними відповідно до пункту 3.

Оригінал сертифікату, згаданого у даному пункті, повинен супроводжувати товар до приміщень першого вантажоотримувача; відтак імпортер повинен тримати сертифікат у розпорядженні контролюючої інстанції або органу контролю протягом щонайменше двох років.

2. Комісія може згідно з процедурою, згаданою у Статті 37(2) визнати треті країни, чия система виробництва відповідає принципам і правилам виробництва, еквівалентним викладеним у Розділах II, III і IV, та чий заходи контролю мають таку саму ефективність, що й заходи, зазначені у Розділі V, і скласти перелік цих країн. Оцінюючи еквівалентність, слід брати до уваги настанови *Кодекс Аліментаріус (Codex Alimentarius) CAC/GL 32*.

Розглядаючи прохання про визнання, Комісія запропонує третій країні надати усю необхідну інформацію. Комісія може доручити спеціалістам завдання вивчити на місці правила виробництва і заходи з контролю, які застосовуються у відповідній третій країні.

На основі інформації, яка міститься у таких щорічних звітах, Комісія за допомогою країн-учасниць має забезпечити відповідний нагляд за затвердженими третіми країнами шляхом регулярного перегляду їх затвердження. Характер нагляду має бути визначений на основі оцінки ризику виникнення невідповідностей або порушень положень, викладених у цій Постанові.

3. Щодо продуктів, які не імпортуються згідно зі Статтею 32, і не імпортуються з будь-якої третьої країни, затвердженої відповідно до пункту 2 даної Статті, Комісія може, у відповідності з процедурою, зазначеною у Статті 37(2), затвердити контролюючі інстанції та органи контролю, у тому числі контролюючі інстанції та органи контролю, згадані у Статті 27, які мають повноваження здійснювати контроль і видавати сертифікати у третій країнах для цілей пункту 1, та запровадити перелік таких контролюючих інстанцій і органів контролю. Оцінка еквівалентності має брати до уваги настанови *Codex Alimentarius CAC/GL 32*.

Комісія має розглядати кожне прохання про затвердження, подане контролюючою інстанцією або органом контролю у третій країні.

Розглядаючи прохання про затвердження, Комісія має звернутися до контролюючої інстанції або органу контролю з проханням про надання усієї необхідної інформації. Орган акредитації або, відповідно, уповноважений орган влади будуть здійснювати регулярні перевірки органу контролю або контролюючої інстанції на місці, нагляд, та один раз на кілька років – переоцінку їх діяльності. Комісія також може доручити спеціалістам завдання вивчити на місці правила виробництва і заходи з контролю, які застосовує відповідна контролююча інстанція або орган контролю у третій країні.

Затверджені органи контролю або контролюючі інстанції мають забезпечити надання звітів про оцінку, підготовлених органом акредитації або, відповідно, уповноваженим органом влади, за результатами регулярних перевірок на місцях, наглядової діяльності та переоцінки їхньої діяльності один раз на кілька років.

На основі таких звітів про оцінку Комісія за допомогою країн-учасниць забезпечить відповідний нагляд за затвердженими контролюючими інстанціями та органами контролю шляхом регулярного перегляду їх затвердження. Характер нагляду має бути визначений на основі оцінки ризику виникнення невідповідностей або порушень положень, викладених у цій Постанові.

РОЗДІЛ VII

ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ І ПРАВИЛА НА ПЕРЕХІДНИЙ ПЕРІОД

Стаття 34

Вільний рух органічної продукції

1. Уповноважені органи влади, контролюючі інстанції та органи контролю не можуть на підставах, які стосуються методу виробництва, маркування або представлення цього

методу, заборонити або обмежити збут органічної продукції, яка знаходиться під контролем іншої контролюючої інстанції або органу контролю, розміщених у іншій країні-учасниці, якщо ці продукти відповідають вимогам даної Постанови. Зокрема, не можна вимагати проходження будь-якого додаткового контролю або сплати будь-яких сум крім передбаченого у Розділі V цієї Постанови.

2. Країни-учасниці можуть застосовувати на своїй території більш суворі правила до органічної продукції рослинництва і тваринництва, якщо ці правила також стосуються продукції, виробленої не органічними методами, і за умови, що вони відповідають законодавству Співдружності та не забороняють і не обмежують збут органічних продуктів, вироблених за межами території відповідної країни-учасниці.

Стаття 35

Передача інформації Комісії

Країни-учасниці мають регулярно передавати Комісії таку інформацію:

- (a) назви і адреси уповноважених органів влади, та (у разі наявності) їх кодові номери і знаки відповідності;
- (b) списки контролюючих інстанцій і органів контролю та їх кодові номери, і (у разі наявності) знаки відповідності стандарту. Комісія має регулярно публікувати перелік контролюючих інстанцій та органів контролю.

Стаття 36

Статистична інформація

Країни-учасниці мають передавати Комісії необхідну статистичну інформацію для впровадження і виконання цієї Постанови. Така статистична інформація буде визначатися у контексті Статистичної програми Співдружності.

Стаття 37

Комітет з органічного виробництва

1. Комісії допомагає Комітет з питань регулювання органічного виробництва.
2. При посиланні на цей пункт застосовуються Статті 5 і 7 Рішення 1999/468/ЕС.

Термін, передбачений у Статті 5(6) Рішення 1999/468/ЕС, складає три місяці.

Стаття 38

Правила впровадження

Комісія згідно з процедурою, згаданою у Статті 37(2), і у відповідності до цілей і принципів, викладених у Розділі II, прийме детальні правила застосування цієї Постанови, до яких увійдуть, зокрема, детальні правила стосовно:

- (a) правил виробництва, зазначених у Розділі III, зокрема, стосовно специфічних вимог і умов, яким повинні відповідати оператори;
- (b) правил маркування, зазначених у Розділі IV;
- (c) системи контролю, викладеної у Розділі V, зокрема, стосовно мінімальних вимог щодо контролю, нагляду і аудиту, специфічні критерії стосовно делегування функцій приватним органам контролю, критерії затвердження і відкликання таких органів, а також сертифікатів, згаданих у Статті 29;
- (d) правил імпорту з третіх країн, викладених у Розділі VI, зокрема стосовно критеріїв і процедур для затвердження згідно зі Статтями 32 і 33 третіх країн і органів контролю, у тому числі публікації переліків визнаних третіх країн і органів контролю, а також стосовно сертифікату, зазначеного у Статті 33(1) пункт (d), з урахуванням переваг електронної сертифікації;
- (e) вільного руху органічних продуктів, викладені у Статті 34, і передачі інформації Комісії згідно зі Статтею 35.

Стаття 39

Скасування Постанови (ЄЕС) № 2092/91

1. Цим документом Постанова (ЄЕС) № 2092/91 скасовується з 1 січня 2009 р.
2. Посилання на скасовану Постанову (ЄЕС) № 2092/91 вважаються посиланнями на дану Постанову.

Стаття 40

Перехідні заходи

У разі необхідності будуть затверджені заходи для сприяння переходу від правил, встановлених Постановою (ЄЕС) № 2092/91 до цієї Постанови у відповідності з процедурою, зазначеною у Статті 37(2).

Стаття 41

Звітування Раді

1. Комісія подасть звіт Раді до 31 грудня 2011 р.
2. Звіт повинен містити огляд досвіду, набутого у ході застосування цієї постанови, і зупинитися, зокрема, на таких проблемах:
  - (a) обсяг цієї Постанови, зокрема, стосовно органічних харчових продуктів, приготованих постачальниками готових харчових продуктів;
  - (b) заборона використання ГМО, у тому числі наявність продуктів, не вироблених ГМО, декларація постачальника, реалістичність певних меж допустимих відхилень та їх вплив на органічний сектор;
  - (c) функціонування внутрішнього ринку і системи контролю, і, зокрема, визначення, що запроваджені практики не призводять до нечесної конкуренції або створення бар'єрів для виробництва і реалізації органічних продуктів.
3. Комісія може супроводити звіт відповідними пропозиціями.

Стаття 42

Вступ в силу і застосування

Ця Постанова вступає в силу на сьомий день після опублікування у Офіційному віснику Європейського Союзу.

Для певних видів тварин, певних водних рослин і певних мікродоростей, для яких не сформульовані детальні правила виробництва, мають застосовуватися правила маркування, зазначені у Статті 23, та правила контролю, зазначені у Розділі V. До включення детальних правил виробництва мають застосовуватися національні правила або, за їх відсутності, приватні стандарти, прийняті або визнані країнами-учасницями.

Дата вступу в силу – 1 січня 2009 р.

Ця Постанова є обов'язковою в цілому і безпосередньо застосовується до всіх країн-учасниць.

Люксембург, 28 червня 2007 р.

Від імені Ради

Президент

С. ГЕБРИЄЛ

ДОДАТОК

ТЕРМІНИ, ЗАЗНАЧЕНІ У СТАТТІ 23(1)

Болгарською: биологичен.
іспанською: ecológico, biológico.
чеською: ekologické, biologické.
даською: økologisk.
німецькою: ökologisch, biologisch.
естонською: mahe, ökoloogiline.
грецькою: βιολογικό.
англійською: organic.
французькою: biologique.
ірландською: orgánach.
італійською: biologico.
латиською: bioloģisks, ekoloģisks.
литовською: ekologiškas.
люксембурзькою: biologesch.
угорською: ökológiai.
мальтійською: organiku.
голландською: biologisch.
польською: ekologiczne.
португальською: biológico.
румунською: ecologic.
словацькою: ekologické, biologické.
словенською: ekološki.
фінською: luonnonmukainen.
шведською: ekologisk.